

Ministry of Agriculture
CELIK 33 33 33
VI S FEM TEXTIL PAP
BIZTONSAG
MACHINE POOL

JUBILÁL A STADION

Mennyit álmództunk róla. A harmincas esztendőök elején Miskey Sándor építész, aki egyébként arról nevezetes, hogy ő tervezte a Mező utcai BEAC sporttelepet, mondotta: „Sportépületekben nagyon el vagyunk maradva... Reméljük azonban, hogy hazánk anyagi helyzete javulni fog és akkor újból a szabadtéri, mint a szobasportok méltó hajlékba vonulhatnak be és megfelelően kiképzett nézőtereken a lelkes közönség ezrei tapsolhatnak a modern stadionban...” Hajós Alfréd, a legelső olimpiai bajnok azonban nemcsak álmódzott, hanem nagyszerű tervet is készített. Amint ez köztudott, 1924-ben, a párizsi olimpián, a szellemi versenyen ezzel első díjat nyert. Az akkori Magyarországon sem elegendő pénz, sem kellő jószándék, sem a nélkülözhetetlen előrelátás nem volt meg. Hajós annak idején, 1896-ban Athénban, tehát a klasszikus olimpia földjén nyert két aranyérmét, így tehát érthető, hogy képzelőereje az ógörög „stadion, hippodrom, a gymnasium és palestra” körül csapongott.

Csak 1945 után vehette át az álmódzás helyét a reális tervezés. És 1948. július 13-án, az egykori Lóversenytéren Hegyi Gyula, az akkori sportbizottság elnöke elvégezte az „első kapavágást”. Valljuk be: akadtak kételkedők is, akik sokáig nem is hitték el, hogy itt valaha stadion lesz, mert időnként a kavargó szél elvitte az előző napok földmunkáinak eredményeit. De jöttek lapátolni, ásni és csakányozni az önkéntes munkások, a sport igazi, önzetlen barátai. Azután, amint egy óriási legyezőt kinyitnak, úgy nőttek az építkezés méretei. 15–20 tonnás vasbeton gerendákat készítek az egykori Lóversenytéren, teherautók hozták a márványt, a salakot a futópályához és a futballpályához a különleges földet,

anyagot. Megérkezett a speciális fűmag is.

1953. augusztus 20. Eppen 20 esztendeje. Ekkor érkezett el a várva várt nap, felavatták a Népstadiont. Az ünnepi szónok ezt mondta: „Ma, alkotmányunk ünnepén az új stadion kinyitja kapuit a sportoló ifjúság előtt. Ezzel a magyar sportolók sok évtizedes álma valósult meg...” Galambok röppentek fel, tornászoknak tapsolt a közönség és atléták adtak izelítőt tudásukból. Emlékeztetül az első eredmény: Magyarország—Norvégia 140,5:71,5... Azután futballisták jelentek meg a játéktéren. És az eredmény? Bp. Honvéd—Moszkvai Spartak 3:2. Egy legendás csapat felejtethetetlen győzelme. A nézőszám 80 ezer volt.

A Népstadion sporttörténelmét tovább írták. Futballisták, atléták és kosárlabdázók voltak a főszereplők. A 7:1-es futballgyőzelem az angolok ellen, Iharos Sándor világrekordjai és a magyar kosárlabdacsapat első helye az 1955-ös Európa-bajnokságon. (Hát, ilyen is volt!). Talán a legizgalmasabb Kovács József versenye volt nagy ellenfelével, Kuccal, 1953 szeptemberében, a magyar—szovjet atlétikai mérkőzésen. Egy szemtanú így emlékezik erre az eseményre:

A kis Kovács, a népszerű „Bütyök”, akkor már a Népstadion kedvence volt és a közönség szorongva várta a nagy hírű Kuccal való találkozását. A verseny kezdetén úgy látszott, hogy ez nem sok jót hoz Kovács számára. A kitűnő alakú szovjet futó kezdettől fogva hatalmas iramot diktált. Már az első körben 20 méteres előnyre teit szert. Kovács nem vette át ezt a túlságosan erős kezdeti sebességet. Az előre eltervezett iramhoz tartotta magát. A szovjet futó egyre fokozta előnyét, 30, 40, 50, majd mire elérte a 3000 métert, mintegy 100 méter volt az előnye. A közönség most már nem is Kovácsnak szurkolt, ha-

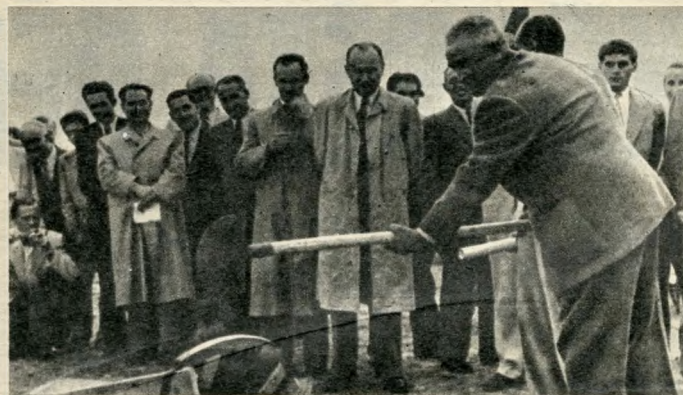
nem inkább a szovjet futót biztatta, akinek a részidő új világcsúcsot ígértek.

De íme, mi történt? Kuc előnye nem nőtt már, sőt csökkent. Kovács már elhagyta a másik két futót és a szőke Kuc után iramodott. Mintha megnyúltak volna lépései. Egész mozgásán látszott az akarat és a kemény elhatározás férfias lendülete. Nem, nem veszett még el a verseny. Már csak két kör van hátra, Kuc előnye 80 méter. Küzd még, de mintha fogytán lenne az ereje, lépései már nem olyan ruganyosak. Az egész nézőtér egy most Kovácssal, egyetlen biztató hangorkán a 80 000 főnyi tömeg — Kovács!... Kovács! — Zúg, harsog.

Kovács József új erőre kap. Akarata viszi, úzi, hajtja előre. Már befordultak az utolsó körbe. Még mindig 50 méter, már csak 10,5... a cél egyenes elején eléri nagy ellenfelét, elsuhan mellette és győz!... győz!... Ilyet még nem látott a Népstadion.

Lapunk borítójának hátsó képe a legutóbbi magyar—osztrák labdarúgó mérkőzésen készült. Bár az eredmény (ki tudná feledni) csak 3:3 volt, de ez a találkozó mégis nevezetes. Mert mostanában azon ritka alkalmak közé tartozott, amikor labdarúgó eseményen a Népstadionban minden jegy elkelt.

Sok minden megváltozott hazánkban a megnyitó óta. Ha valaki ugyanis ma sporteseményt óhajt látni, akkor nem kell okvetlenül jegyet váltania, utaznia, elég, ha megnyom egy gombot... Sajnos, az is tény, hogy jelenleg nincs labdarúgó „aranycsapat”, sztárokkal teltüzdelt magyar atlétaválogatott, olyan vonzó egyéniségek, mint Greminger János, Bozsik József, Hidegkúti Nándor, Iharos Sándor vagy Kovács József és oly sokan mások. De a szurkoló mindig bizakodó, optimista és reméli, hogy eljön az idő, amikor telt házak mellett lát magyar győzelmeket a mi szép Népstadionunkban.

Az első kapavágás

Tornagyakorlat az ünnepélyes megnyitón

Kovács József befut a célba Kuc előtt

Hetedszer jut be a labda az angolok hálójába (Magyarország—Anglia 7:1, 1954. május 23.)

Megnyitó az 1966-os atlétikai Európa-bajnokságon

